

El pedró de Montserrat

Sembla un bolet
dalt d'un turó, petrificat,
el pedronet
de Montserrat.

Enmig de pins
ha germinat;
té un capelló amb la Verge, dins,
de Montserrat.

El Ter esquiú
salmeja a prop, quan l'ha albirat,
com l'altre riu
de Montserrat.

Xiprers i avets
l'han encerclat,
escotorits escolanets
de Montserrat.

Dalt d'un tossal,
la Verge escampa claredat,
com un fanal
de Montserrat.

El rossinyol
sovint assaja el seu flautat,
davant aquest bell faristol
de Montserrat.

Deu-nos, si us plau,
un cel ben blau,
pel somrís vostre assolellat;
i el poble feu
al vostre entorn ben apinyat,
Mare de Déu
de Montserrat.

Joan Castells i Casas, *Torellonenques*, Autor-Editor, Torelló, 1972, p. 33-34.